

SLOVENSKI GOSPODAR

Izhaja vsako sredo.
Cene: Letno Din 32.—, polletno
Din 16.—, četrtletno Din 9.—, ino-
zemstvo Din 64.—.
Poštno-čekovni rač. 10.603.

LIST LJUDSTVU V POUK IN ZABAVO
Z MESEČNO PRILOGO „NAŠ DOM“

Uredništvo in upravništvo: Maribor, Koroška c. 5.
Telefon 2113

Cene inseratom: cela stran
Din 2000.—, pol strani Din 1000.—,
četrt strani Din 500.—, 1/8 strani
Din 250.—, 1/16 strani Din 125.—,
Mali oglasi vsaka beseda Din 1.20.

Zmağa katolicizma v Španiji.

Človek se navadno zaveda vrednosti in pomena kakšne dobrine, ko mu preteči nevarnost, da to dobrino zgubi. Kakšna dobrina je zdravje, človek docela zazna, ko ga napade bolezen. O važnosti in sreči miru se uveri, ko se je naselil v njegovem okolju kreg in spor. O pomenu zasebne lastnine sodi mnogoteri pravilno še le takrat, ko jo je vsled svoje lahkomišelnosti zapravil.

Med vsemi dobrinami je na prvem mestu religija, ki določa najvažnejši in odločilni odnos našega življenja, to je naše razmerje do Boga. In vendar se ta največja dobrina omalovažuje tako, kakor redko katera druga. Mnogoteri se za njo toliko brigajo, kolikor za lanske sneg. Drugi nočejo po njej uravnati svojega življenja, niti nočejo vplivati na svojce, da bi živeli in delali v skladu z verskimi resnicami in predpisi. Največ pa je takih, ki se ne zavedajo, kakšnega pomena je vera za družinsko in vse javno življenje in kam gre človeštvo brez religije.

Če je religija zaklad, kar je v resnici, je za take ljudi nepoznan zaklad. Njegovo vrednost zaslužijo, ko se ga polasti protivnik, in sicer polasti radi te Komanda

Na-
posled zadoni komanda: duhovniki in školje ven iz cerkvenih hiš, kakor se je to zgodilo pred 25 leti na Francoskem; religija in božja služba ven iz cerkva, kakor se to dogaja sedaj v Mehiki.

V Španiji je pretiła ista nevarnost, pa so se španski katoličani odločno postavili v bran. S tem so popravili to, kar so prej na religiji zagrešili. Preskrbno so jo zapirali v notranjost svojega srca in v notranjost cerkvenih zidov. Premalo so ta zaklad zanašali v javnost, da bi ga uporabljali kot potrebno osnovo za ureditev javnih, socialnih, kulturnih, gospodarskih in političnih hrazmer. Tako se je v javnem življenju ugnezdil sovražnik, ki se je ob in po revoluciji polastil državne oblasti ter z njeno pomočjo vodil borbo zoper katolicizem.

Nasilna je bila ta borba združenih framonov in socialistov. Zaplamenele so v ognju cerkvene in samostanske zgradbe, zažgane od pouličnih tolp, ki so bile prešinjene boljševiškega duha. Cerkvi, vdani duhovniki in laiki so se napadali in pobijali. Ustvarjali so se

zakoni, ki so borbo zoper katoliško cerkev legitimirali — ji dali zakonsko opravičbo. Izgnali so se iz španske domovine sinovi iste domovine za to, ker so bili jezuitje. Iz šol so se iztirali katoliški redovniki in redovnice. Združeno meščansko in socialistično svobodomišeltvo je postopalo po skrbno sestavljenem načrtu.

Pa so se španski katoličani dvignili v obrambo katoliške religije, ki je največja dobrina španskega ljudstva in bistvena vršina španske narodnosti. Volitve v državni zbor so bile tisto sredstvo, ki so se ga poslužili, da obratijo španski katolicizem njegovih sovražnikov in zatiralcev. V nedeljo, 19. novembra, in v nedeljo, 3. decembra, ko so se vršile volitve, odnosno ožje volitve, so se katoličani strnili tako tesno in krepko v bojno fronto, da so sijajno premagali nasprotnike katoliške vere in cerkve. Od 473 poslanskih mandatov je katolicizmu sovražna levica (socialisti in radikali okoli bivšega ministrskega predsednika Azana) dobila samo

99 mandatov, druge je dobila katoliška desnica (207) in pa katoličanom po veliki večini prijazni centrum (167).

Katoliško ljudstvo je jasno, odločno in učinkovito pokazalo, da se ne da oropati tega, kar tvori biser španske narodnosti: vere katoliške. Prijadniki vseh stanov: kmetje, delavci, obrtniki, trgovci, izobraženci, duhovniki, možje, žene, celo redovnice, staro in mlado, vse je hitelo na volišče. Izpostavljeni so bili zasmehovanju in nasilnim napadom, ker sedanja, katoličanom neprijazna vlada ni storila za nje nobenih varnostnih ukrepov. Pa se niso zmenili ne za porog ne za napad, samo da izvojujejo katoličanom zmago, katoliški cerkvi pa svobodo in pravico. To se jim je posrečilo v popolni meri. Španski katoličani so se sami uverili in svetu pokazali to-le; moč katolicizma ni v protekciji kakšnega režima, kakršna je bila vlada Primo de Rivera; niti ni v kakšni pogodbi, kakor n. pr. v konkordatu, ki je cerkvi bolj v kvar kot v prid, ako se pravilno ne izvaja, kakor v Nemčiji in Italiji. Moč katolicizma je v moči katoliškega ljudstva.



V NAŠI DRŽAVI.

Bolgarski kraljevi par v Beogradu.
Bolgarski kraljevi par je obiskal v nedeljo dne 10. decembra s svojim spremstvom Beograd. Sprejem na beograjskem kolodvoru od strani naše kraljeve dvojice, dvora, vlade, generalitete ter ljudskih množic je bil veličasten in prisrčen. Bolgarski kralj in kraljica se bosta mudila na našem dvoru 4 dni.



Hitlerjevci proti cerkvi in papežu.
Avstrijski hitlerjevci mislijo, da ne bo Avstrija prej godna za hitlerizem, dokler ne bodo vsi Avstrijci izstopili iz katoliške cerkve. Ko se bo to zgodilo, ne bo več nobene ovire zoper priključitev Avstrije Nemčiji. V to svrhu so izkopali staro Schönnererjevo in Wolfovo geslo: »Los von Rom (proč od Rima), ki se je zadnji dve desetletji pred svetovno vojno strastno divje razlegalo po raznih delih stare Avstrije. S tem geslom agitirajo sedaj narodno-socia-

V DRUGIH DRŽAVAH.

Izid zadnjih volitev na Španskem je zelo vznemirilo skrajne levčarje. Zadnje nedelje je prišlo po večjih mestih do nemirov in nasilnih nastopov komunistov. V španski prestolici v Madridu je eksplodiralo 10 peklenskih strojev. Število mrtvih znaša 31. Izgredniki so vrgli več vlakov s tirov. V Granadi so požgali tri cerkve in en samostan. Revolucijski poskus pa je propadel, ker je izdala vlada pravočasno protiukrepe.

listični priganjači po mestih in industrijskih krajih. Na tisoče in tisoče letakov so raztrosili med ljudi v krajih, kjer upajo dobiti nekaj kalinov na svoje limanice. Ti letaki so docela prešinjeni starega poganskega germanskega (nemškega) duha. Hitlerjevci so z vsem sovraštvom zaganjajo proti kat. cerkvi, pozivajoč svoje somišljenike, naj takoj izstopijo iz cerkve, češ, da dober narodni socialist ne more biti ob enem dober katoličan, saj sta narodni socializem in katolicizem drug drugemu sovražna ter se med seboj izključujeta. Z nesramno drznostjo napadajo sv. Očeta, očitajoč mu, da je napol-židovski ali celotno-židovski papež. Da bi dokazali nesramno lažljivost av-